

1. røða P. M. Dams til 1. viðgerð av fíggarlógini

Døpur nýársmynd

Við ársskifti var myndin alt annað enn ljós, sum talsmenn fyri farna landsstýrið og teir ymsu státtir settu fram fyri komandi tíð.

Solan av okkara framleiðsluvor- um syntist ikki bara at vera komin í baklús, men prisirnir søgdu eisini at vera stórliga fallandi.

Afturat hesum gráðu somu menn seg um, at viðgerðin av soluvor- um fyrsta í mongum fori ikki var fyrsta flokk.

Fólkíð var skakað av hesum tíðindum og kendi stóð undir okkara tilveru her á landi at rilla.

Henda dapra myndin rimaði ikki við táverandi stjórnaflókkamet- um og reyði undan valinum av teim- um góðu tíðindum, góðu fiskapris- um og góðu umstøðum á ollum okkum.

Teimum góðu tíðindum, teimum høgum fiskaprisum og teimum góðu livsumstøðum, sum heild tikið, góvu teir stjórnandi flokkar- nir sær og teirra landsstýri æruna fyr.

MEN VALIÐ

visti, at skilafólkíð var í meirlut- anum. Tey dugdi at fata, at lítið hópi var í, at menn fara at rósa sær og kanna sær æruna av tí, sum hendir úttan um okkum, tá ið tað gongur við, men tá ið tað fjarar frá okkum meiri enn flóðir aftur í aftur hjá okkum, eru tað aðrir, sum hava skuldina.

Prisfall og politisk rák úttan um okkum eru vit ov fáir og ov veikir at hava avgerandi ávirkan á.

Men sjálvandi kann bæði prisfall og marknaðartrupulleikar raka okk um harðari, um vit ikki í góðum tíma hava verið úti um okkum teir fyrminur, ið vit kunnu fáa við at skilja rákið, sum er uppi, og hand- la gleggri og snarri, so ikki kjansir at vinna tað mest møguliga fyrri vorur okkum gleppa av hendum. Tað er, sum orðatakið sigur, at heima situr svoltandi kráka og ofta seinir á fótum flokkast dolgum og snótum.

Og tað kann ikki sigast, at seinastu samgonguflokkar og landsstýrið vóru úti um seg árla á fótum.

VIT MINNAST

solubannið, seinasta landsstýrið setti. Eitt solubann, sum forkom okkum stóran pening og veldi so óbottligan skaða, at summur, sum høvdu váðað alt, tóka pening sín og allar ognir, máttu á húsagang. Mistu alt. Komu at standa berfr. Úti í tí kalda kavanum.

EG VEIT,

at í dag sita menn nógva staðni við heiskum tannabiti og ásanina herda dapra veruleika.

VIT MINNAST,

hvuðu av politiskum grundum spent bein varð fyrri stórdrift við at sýta fyrri keypi av fiski frá fremm- andum skipum, tá ið ikki nóg mik- ið av rávoru kundi fást frá okkara egnu veiðumonnunum.

Ein ófatlig stóða serliga í ljósi av tí, sum hendi seinni.

Nei-ð og kippingin av nevndu stórvirkisættan var ikki meira enn farið aftur um bak, tá ið teir somu harrar góvu leyv og loyvd fremm- andum at avreiða, sum teimum lysti og hugur stóð á.

Hetta verður ikki sagt, tí sitandi landsstýri hefur í kvittan ikki at lova fremmandum skipum at avreiða úppokystifisk, tá ið á stend- ur.

Men tað verður einans borið fram fyrri at vísa, hvussu hættisligt tað er fyrri eitt land, tá ið menn verða ásmjálvrið og fyltir við ill- vilja milli andstøðumonnunum sínum og lata tann persónliga illviljan verða avgerandi í stóðutakan síni.

Av hesum lagi verður tað ikki bara einstakir menn ella einstakar flokkar, ein ok røsla, sum einum stendst við, sum vera fyrri høggi og stórskáa, me alt fólkíð, eisini teirra egnu menn, teirra eina lið, tí lívið er nú einaferð soleiðis, at

vit liva hvør um annan og í arbeiði hvør við øðrum. Hin subjektiva, hin persónliga hevndaratsóknin verður vanliga eisini at raka eins egnu, sum nú tilfellið hevur verið við drápspolitikki og drápsroynd teirra borgarligu móti teirri sosia- listisku arbeiðararósluni, tá ið menn hennara hava roynt at samla

skapandi krefur til verka fyrri fólk- íð, sum býr á hesum korgu klett- um. Hevndarhøggi og hevndar- atsóknir hava ikki bara rakt oddamenn javnaðarmanna og lið teirra, men eisini og eins havi hin helmingin av fólkunum, sum var í fylking við teimum borgarligu.

Henda ræðuliga pelfikk vilja javnaðarmenn royra at halda úttan- fyrri, men fegnir taka úrdr við ollum góðum krefum, ið vilj vera við at skapa og byggja okkara land

P. M. Dam

upp. Og eg ivist ikki í, at hetta kann sigast um alt landsstýrið og allar landsstýrisflokkarnar, sum hava funnið saman til arbeiðis fyrri hetta stjórnarskeiðið, komandi 4 árin.

Tað er rætt, at vit so fáir og smár, vit eru, orka ikki at tyna teimum ský- og óveðursdráttum, ið taka seg upp úttan fyrri okkum og hótta eisini okkum við harðveðri og stórskáðum.

Men vit sleppa ikki undan at móta ringum og ófýligum tíð- um, um tað skal vera. Og vit vilja heldur ikki bera okkum undan, men vit kenna skyldu okkara at dubba okkum sum best at bera so upp fyrri, at vit kortini kenna heil- skapaðir, sterkari og væl staldir aftur í gott rák og blíðan byr fyrri land okkara og fólk.

Tað er so, at almikið liggur á hjá okkum at vinna hin rómasta og besta markna- ða. Sitandi landsstýrissamgonga hevur tí sett sær sum mál sambært heimild í stjórnarskipanini at fáa sett ein, serliga í øllum foroyiskum viðurskiftum, serkonan foroying í úttanríkisráðið eins og at fáa sett mann og menn á danskar umboðs- stovur í londum, har ið vit hava handils- og aðrir interessur, menn, sum eru handilskenir og kendir við- vikjandi øllum forøyska vinnulivi og tess møguleikum til framleiðslu, ið kann hava athuga í øðrum lond- um.

Sum fyrsta stíg á hesi leiðini hevur landsstýrið samtykt at seta mann í Suðureu- ropa og kanska eisini í Suðurame- riku. Tað er á hesum okkum, ið vit igjønum langar tíðir hava selt mesta partin av okkara saltfiski og klippfiski.

Ein partur av teimum 1,3 milj. undir grein 27 í fíggarlógargrupskotinum, ið sett varð fram í seinastu ólavsokuset- inum, verður nýttur til hetta enda- málið.

EFTA málið verður nú fram- t.

Tað er einki at taka seg aftur í, at vit hava tapt stórpening við at hava staðið úttan fyrri frihandils- ókið EFTA.

Sum dyggilest at fremja hús- byggingina við styrkjan av gald-

andi lániskipanum og við veitan til vega nýggjar lánimøguleikar við fyrmynd í øðrum demokratiskum londum, er henda landsstýrissam- gongan vorðin samd um.

Sum munandi stíg á hesi leiðini, hevur landsstýrið sett fram upp- skot um av nevndu 1,3 milj. at seta 500.000,- kr. av til lógtingsins hús- lánsgrunn. Orka vit at taka líkandi tak komandi ár, vilja Foroyar kanska koma at vera millum fyrstu londini, ið orka at tryggja øllum landeins ihugvum lagaglastu og blígastu íleggjarmøguleikar at fáa sær egði hús.

I samband við húsaspurningin stingur seg upp spurningurin um bestu atstoðurnar at fáa hóskandi grundstykki. Sum nú liggur fyrri hesum viðvikjandi krevst ein full- komulig umskipan. Her má sam-

felagið leggja uppi og ímillum har, ið menn ikki kunnu koma til sæt- is. Men við einum rættvisum við- urgjaldsháttvi nýtist ikki her at stand ast eljstrið.

I mongum londum

finst serlig íleggjarskipan við- vikjandi búsetingar- og bunnýtlan- um. At loysa henda spurningin hev ur sitandi landsstýrissamgonga í huga, so vit á hesum oki eisini verða á hædd við best skipaðu londini.

Her er eitt veldugt tak

at taka, tí góður bústaður skuldi verið eins sjálgvin lutur hjá manni sum vatn og luft.

At leggja mestu orku á at fremja idnaðarbyggingina, er landsstýrið samt um.

Her er talan um

frysti-, flaka-, niðursjóðingar-, sílda olju- og sílda- og fiskamjølsvirki og onnur virki í samband við okk ara framleiðslu av sjónum. Reglan má vera, at einki fer til spillis, men verður tilvirkað til útflutnings líðingjort at nýta. Eisini er talan um onnur stórrí og og smærri idnaðarvirki til framleiðslu av am- boðum og nýtslulutum eins og yms um idnaðarvörum, ið okkum sjálv- um torva á landi og á sjónum, og vorum, sum vit við vinningi kunnu flyta út.

Finansiering av idnaðarligu fram- tokunum hava vit atstoður at fáa í donsku ægensudviklingslógini, danska vinnulánsskipanini og lóg- tingsins veðhaldsskipan. Men við øllum hesum íleggjarlániskip- anum er tann trupulleiki, at rentan er tyngri enn vinnulivið kann bera. Takið verður nú at koma niður í eitt rentulag, ið var galdandi av fyrstan tíð, tá ið hitt almenna byrjaði við húsaláns- og húsastudnings-, fiskiskipaláns- og fiskiskipastud- nings skipanum sínum.

Henda nýskipan viðvikjandi rentulagi, studningi og afturgjalds- treytum er neyðug, um tað skal eydnast okkum at taka okkum fram á samu leið sum hini norðanlond- ini at verða í meira og meira muni eitt idnaðarland heldur enn bara at vera eitt land, sum einans fæst við rávoruframleiðslu og solu.

Landsstýrið er í samráðing um henda stóra spurning.

Vónandi verður hana ikki ómogu ligur at loysa. Loysnin av honum er einki minni enn treytin fyrri at koma inn á eitt idnaðarland, sum ber okkum fram í teimum lópum, sum eru neyðug, um vit ikki fram- vegis skulu verða eftirbátur.

(Framhald)

Páskatilboð

Siropskokur, 500 g	kr. 3,68
Blandaðar kokur, 500 g	kr. 3,68
Sureplamos, 850 g	kr. 3,48
Eplakokuras, 200 g	kr. 1,18
Cream Crackers, 230 g	kr. 1,98
Cirkel kaffi, vacuum, 250 g	kr. 5,18
Egg, 60—65 g, 6 stk.	kr. 1,98
Hosnarungar, bert	kr. 5,98

Vit hava gott SKERPIKJÓT.

F. K. Tórshavn

Skála skipasmiðja
& handilsvirki

SKÁLA

Telefon Runavík 7260

Stálskipasmið

Sleipistöð
Skipasmiðja
Mekaniskur verkstaður
Elektriskar installatiónir
Skipstúgerð
Fiskaútflutningur
Síldaútflutningur
Frystivirki
Matvorbúð
Klædnabúð
Kol

Nýmótans fiskavirki við kuldagoymslum

Tryggingarsambandið
FØROYAR

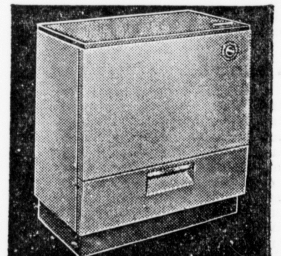
Forøya Kriggstrygging	Tlf. 1090
Forøya Sjóváttrygging	- 1090
Forøya Brunatrygging	- 1098
Forøya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vorur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Forøyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

HESS-O-DAN
den
varme-
rigtige
oliekamin

- dejlig nem varme
- god økonomi
- indbygget tank...

Pf. Valdemar Lützen
Tórshavn — tlf. 1020

BETHEL — Sverrisgata

Bibeltími kl. 9.30 og prædika
kl. 10.30 leyrgadagin.

Sunnudagsskúli kl. 11.00 sunnu-
dagin.